

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (kolmas jaosto)

27 päivänä kesäkuuta 1995 *

Asiassa T-169/94,

Pia HiFi Vertriebs GmbH, saksalainen yhtiö, kotipaikka Weiterstadt (Saksa), asiamiehenään asianajaja F. Michael Boemke, Hampuri, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Loesch, 11 rue Goethe,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään aluksi oikeudellisen osaston virkamies Eric White ja komission tehtäviin määrätty kansallinen virkamies Claus-Michael Happe, sittemmin asiamiehenään oikeudellisen osaston virkamies Jörn Sack, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies Georgios Kremlis, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

jossa kantaja vaatii Japanista peräisin olevien tiettyjen cd-soitinten tuonnista kannettujen polkumyyntitullien korvaushakemuksista 9 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyn komission päätöksen 93/363/ETY (Amroh BV, PIA Hifi, MPI Electronic, EYVL L 150, s. 44) kumoamista,

**EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIO-
ISTUIN (kolmas jaosto),**

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Biancarelli sekä tuomarit C. P. Briët ja C. W. Bellamy,

kirjaaja: H. Jung,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 4.4.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Kanteen perustana olevat tosiseikat

- 1 Kantaja on japanilaisen yhtiön Accuphase Laboratoryn (jäljempänä Accuphase) valmistamien ja viemien cd-soitinten maahantuoja.

- 2 Komissio on Committee of Mechophonics Producers and Connected Tehnologiesin (jäljempänä Compact) tekemän valituksen perusteella antanut 12 päivänä heinäkuuta 1989 Japanista ja Etelä-Koreasta peräisin oleville tietyille cd-soittimille käyttöön otetusta väliaikaisesta polkumyyntitullista asetuksen (ETY) N:o 2140/89 (EYVL L 205, s. 5, jäljempänä asetus N:o 2140/89). Lopulliset tullit on myöhemmin vahvistettu Japanista ja Korean tasavallasta peräisin oleville tietyille cd-soittimille käyttöön otetusta lopullisesta polkumyyntitullista ja väliaikaisen tullen lopullisesta kantamisesta 16 päivänä tammikuuta 1990 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 112/90 (EYVL L 13, s. 21, jäljempänä asetus N:o 112/90). Asetuksessa N:o 112/90 tietyille tuotteille, muun muassa Accuphasen tuotteille, on vahvistettu 32 %:n tulli.

- 3 Kantaja ja kaksi muuta maahantuojaa ovat marraskuusta 1990 lähtien tehneet polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 16 artiklan mukaisia hakemuksia, joissa ne ovat pyytäneet korvausta asetuksella N:o 112/90 käyttöön otetuista lopullisista polkumyyntitulleista, joita ne olivat maksaneet Accuphasen tuotteiden tuonnista.

- 4 Kantaja ja Accuphase ovat huhtikuussa 1991 pyytäneet asetuksen N:o 2423/88 14 artiklan nojalla asetuksen N:o 112/90 uudelleentarkastelua.

- 5 Näiden hakemusten johdosta komissio on 4.7.1991 julkaissut näiden polkumyyntiin vastaisten toimenpiteiden osittaisen uudelleentarkastelun aloittamisesta ilmoituksen (EYVL C 173, s. 3), jossa se on todennut aloittaneensa asetuksen N:o 2423/88 14 artiklan mukaisen tutkimuksen, joka koskee yhteisöön tuotuja Accuphasen Japanissa valmistamia cd-soittimia.

- 6 Tästä ilmoituksesta käy ilmi, että uudelleentarkastelua koskevan pyyntönsä perusteluina kantaja ja Accuphase olivat vedonneet siihen, että Accuphasen polkumyynnimarginaali oli huomattavasti alle 32 % ja että yhteisössä valmistetut cd-soittimet eivät olleet samankaltaisia tuotteita kuin Accuphasen valmistamat. Komissio on ilmoituksessa lisäksi sanonut, että Accuphasen asetuksen N:o 2423/88 16 artiklan nojalla tekemän korvaushakemuksen tutkinnan yhteydessä komission virkamiehet olivat todenneet, että Accuphasen polkumyynnimarginaali oli huomattavasti alle 32 %.

- 7 Komissio on lähes samanaikaisesti eli 5.7.1991 julkaistulla ilmoituksella (EYVL C 174, s. 15) todennut, että asetuksen N:o 2423/88 13 artiklan 11 kohdan mukainen tutkimus aloitetaan Compactin tekemän hakemuksen johdosta. Tässä hakemuksessa Compact on ilmoittanut viejien ottaneen vastatakseen asetuksella N:o 112/90 käyttöön otetuista polkumyöntituloista.

- 8 Komissio on 28.12.1991 julkaistulla ilmoituksella (EYVL C 334, s. 8) ilmoittanut, että saamiensa uusien tietojen perusteella ja erityisesti välttääkseen syrjinnän mahdollisuuden se oli päättänyt aloittaa koko asetuksen N:o 112/90 uudelleentarkastelun.

- 9 Komissio on tehnyt 9.6.1993 Japanista peräisin olevien tiettyjen cd-soitinten tuonnista kannettujen polkumyöntitullien korvaushakemuksista päätöksen 93/363/ETY (Amroh BV, PIA HiFi, MPI Electronic, EYVL L 150, s. 44). Tällä päätöksellään komissio on hyväksynyt edellä mainitut korvaushakemukset 16,9 %:n osalta arvosta, jota toimivaltaiset viranomaiset ovat käyttäneet laskiessaan kyseisten polkumyöntitullien määrää.

- 10 Neuvosto on antanut 24.8.1993 asetuksen (ETY) N:o 2347/93 (EYVL L 215, s. 4, jäljempänä asetus N:o 2347/93), jolla on kumottu asetus (ETY) N:o 112/90, koska se on katsonut, että suojelutoimenpiteet eivät enää olleet tarpeen kahdesta syystä:

yhteisön kaksi merkityksellisintä valmistajaa olivat ilmoittaneet lopettavansa cd-soitinten valmistuksen ja Compact valittajana oli vetänyt pois valituksensa.

Asian käsittelyn vaiheet

- 11 Näiden tapahtumien jälkeen kantaja on nostanut esillä olevan kanteen yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 12.8.1993 jättämällään kannekirjelmällä.
- 12 Vastaaja on yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 13.9.1993 jättämällään kirjelmällä esittänyt prosessiväitteen siitä, että kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi, koska kanteessa ei ole esitetty vaatimuksia, minkä vuoksi se ei täytä yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 1 kohdan d alakohdan vaatimuksia.
- 13 Kantaja on 18.10.1993 jättämällään kirjelmällä pyytänyt yhteisöjen tuomioistuinta hylkäämään prosessiväitteen.
- 14 Yhteisöjen tuomioistuin on 7.2.1994 asiassa Pia HiFi vastaan komissio antamallaan määräyksellä (asia C-388/93, Kok. 1994, s. I-387) hylännyt prosessiväitteen. Määräyksen 10 kohdassa yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että kanteessa vaaditaan 9.6.1993 tehdyn komission päätöksen 93/363/ETY kumoamista siltä osin, kuin siinä on rajattu kantajan vaatimat polkumyyntitullien palautukset 16,9 %:iin siitä arvosta, jota toimivaltaiset viranomaiset ovat käyttäneet laskiessaan kyseisen polkumyyntitullin määrää.
- 15 Yhteisöjen tuomioistuin on 18.4.1994 siirtänyt asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuimen perustamisesta tehdyn päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom muuttamisesta 8 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyn neuvoston päätöksen 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21) 4 artiklan ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta tehdyn päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom muuttamisesta tehdyn päätöksen 93/350/Euratom, EHTY, ETY muuttamisesta 7 päivänä maaliskuuta 1994 tehdyn neuvoston päätöksen 94/149/EHTY, EY (EYVL L 66, s. 29) 1 artiklan mukaisesti.

- 16 Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim (kolmas jaosto) on päättänyt aloittaa suullisen käsittelyn ilman edeltäviä asian selvittämistoimia. Suullinen käsittely on pidetty 4.4.1995.

Asianosaisten vaatimukset

- 17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo nimenomaisten vaatimusten puuttuessa, että kantaja on vaatinut 9.6.1993 tehdyn komission päätöksen 93/363/ETY kumoamista siltä osin, kuin siinä on rajattu kantajan vaatimat polkumyynitullien palautukset 16,9 %:iin toimivaltaisten viranomaisten kyseisen polkumyynitullin määrän laskemisessa käyttämästä arvosta, kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut edellä mainitussa 7.2.1994 antamassaan määräyksessä.
- 18 Vastaaja vaatii vastinekirjelmässään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta tai ainakin hylkää sen perusteettomana ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä tuomioistuimessa.

Asian ratkaisu*Tiivistelmä asianosaisten väitteistä*

- 19 Kantaja perustaa kanteensa pääasiallisesti siihen, että asetuksen N:o 2423/88 2 artiklan 1 kohtaa on rikottu. Tämän kohdan mukaan tuotteelle voidaan vahvistaa polkumyöntitulli vain, jos tuotetta tuodaan polkumyynnillä ja sen luovutuksesta vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheutuu vahinkoa.
- 20 Kantaja katsoo, että sillä on oikeus saada korvauksena maksamiensa polkumyöntitullien koko määrä sillä perusteella, että sen tuomista cd-soittimista ei ole koskaan aiheutunut vahinkoa.
- 21 Kantaja korostaa tässä suhteessa, että ensinnäkin sen tuomat Accuphasen tuotteet olivat kalliita laitteita, joita valmistettiin vain erittäin vähän. Toiseksi kantaja toteaa, että kyseisiä tuotteita pidettiin kaupan yhteismarkkinoilla kalliiseen hintaan, joka oli ainakin kaksi kertaa kalliimpi kuin kaikkein kalleimman yhteisössä valmistetun laitteen hinta. Kolmanneksi kantaja toteaa, että yhteisön valmistajien tuotteista vain kalliin hintaluokan tuotteet olivat samankaltaisia kuin Accuphasen tuotteet, eikä tälle markkinoiden osalle ollut koskaan aiheutunut vahinkoa, kuten asetuksen N:o 2140/89 perustelujen 100 kohdassa on todettu. Asetuksen N:o 2423/88 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjen kriteereiden mukaan Accuphasen tuotteiden tuonti ei siten ollut aiheuttanut haittaa yhteisön tuotannolle.
- 22 Kantaja toteaa, että koska ei ole muuta oikeustietä, jota käyttämällä se olisi voinut vedota siihen, että sen tuonnista ei ole aiheutunut vahinkoa yhteisön alueen teollisuudelle, se on nostanut tämän kanteen varjellakseen oikeudellisia etujaan.

- 23 Kantaja myöntää kuitenkin, että Accuphasen valmistamien cd-soitinten normaaliarvo oli suurempi kuin normaalihinta, jolla niitä vietiin. Kantaja ei kiistä polkumyyntiä eikä polkumyynnimarginaalin tasoa, jonka tämän asian vastaaja on laskenut kanteen kohteena olevassa päätöksessä. Kantaja ei myöskään aseta kyseenalaiseksi vastaajan toteamusta siitä, että Koreasta ja Japanista peräisin olevien cd-soitinten polkumyynnihinnoilla tapahtuneen tuonnin kumulatiivisesti tehty analyysi osoittaa, että tämä tuonti on vaikuttanut vahingollisesti yhteisön alueen teollisuuteen. Kantaja pitää lisäksi normaalina sitä, että komissio ei ole katsonut tarpeelliseksi näyttää toteen kunkin kyseessä olevan maahantuojan tuonnin vahingollisia vaikutuksia erikseen.
- 24 Kantaja katsoo kuitenkin, että vastaajalla ei ole oikeutta suoralta kädeltä kieltäytyä tutkimasta, onko yhden yksittäisen maahantuojan tuonti voinut vaikuttaa vahingollisesti yhteisön alueen teollisuuteen, kun tämä maahantuoja esittää todisteita siitä, että näin ei asianlaita voi olla.
- 25 Kantaja viittaa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa *Continentale Produkten Gesellschaft* vastaan komissio 24.2.1987 antamaan tuomioon (asia 312/84, Kok. 1987, s. 841) ja myöntää, että korvaushakemusten käsittely sellaisena, kuin siitä asetuksen N:o 2423/88 16 artiklassa säädetään, edellyttää ainoastaan maahantuojalta tosiasiallisesti kannettujen tullien määrän ja polkumyynnimarginaalin vertailua eikä sen perusteella ole mahdollista saattaa kyseenalaiseksi polkumyynnitullien käyttöönotosta annetun asetuksen pätevyyttä sillä perusteella, että asetus perustuu virheellisiin päätelmiin siitä, että yhteisön alueen teollisuudelle olisi aiheutunut vahinkoa. Kantaja korostaa, että yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin perustellut analyysiaan sillä seikalla, että ne, joiden eduista oli kyse, voivat joko saattaa itse asetuksen lailisuuden kyseenalaiseksi tai riitauttaa oikeusteitse polkumyynnitullien uudelleentarkastelumenettelyssä tehdyn päätöksen, jos tällainen tarkastelu tehdään.
- 26 Tässä tapauksessa komissio ei kuitenkaan ole tehnyt muuta valituskelpoista päätöstä kuin kanteen kohteena olevan päätöksen, eikä siis ole päätöksessään ottanut kantaa kantajan väitteeseen siitä, että yhteisön alueen teollisuudelle ei ole aiheutu-

nut vahinkoa. Asetus N:o 112/90 ei koske suoraan ja erikseen kantajaa, eikä uudelleentarkastelumenettelyssä voida tehdä mitään sellaista päätöstä, jota vastaan kantaja voisi nostaa kanteen, koska asetus N:o 112/90 on kumottu asetuksella N:o 2347/93. Lisäksi tässä asiassa uudelleentarkastelumenettely ja korvaushakemusmenettely, josta kanteessa on kyse, ovat läheisesti ja suoraan sidoksissa toisiinsa.

- 27 Lisäksi siltä osin kuin kanteen kohteena olevalla päätöksellä korvataan vain osa kyseisistä tulleista, päätöksellä on itse asiassa otettu käyttöön lopullinen yksilöllinen 15,1 %:n suuruinen polkumyynitulli kantajan tuomille cd-soittimille. Tämä päätös koskee siten kantajan tuomia tuotteita, ilman että asetuksen N:o 2423/88 12 artiklassa tarkoitettua valituskelpoista eli lopullista päätöstä on tehty.
- 28 Vastaaja katsoo, ettei sen ole tarpeen ottaa kantaa kantajan esittämiin tosiasiaväitteisiin, koska kanne on sen mielestä jätettävä tutkimatta ja se on joka tapauksessa perusteeton. Edellä mainitun, asiassa *Continentale Produkten Gesellschaft* vastaan komissio annetun tuomion mukaan näet asetuksen N:o 2423/88 16 artiklan mukainen korvaushakemusten käsittely koskee ainoastaan tosiasiallisen polkumyynimarginaalin uudelleentarkastelua, eikä sen nojalla ole mahdollista tutkia uudelleen sitä, onko polkumyynitullien käyttöönottopäätös ollut perusteltu.
- 29 Se seikka, että aineellista päätöstä kantajan asetuksen N:o 2423/88 14 artiklan nojalla esittämän uudelleentarkasteluhakemuksen johdosta ei enää nykyään voida tehdä, koska asetuksella N:o 112/90 käyttöönotetut polkumyynitullit on kumottu asetuksella N:o 2347/93, ei voi johtaa siihen, että kantaja saisi entistä laajemman oikeuden nostaa asetuksen N:o 2423/88 16 artiklan perusteella kanteen, jolla se voisi riitauttaa jopa käyttöönotettujen polkumyynitullien laillisuuden. Jos tämä olisi mahdollista, se johtaisi menettelyjen kahdentumiseen, mikä on kyseenalaista oikeusvarmuuden kannalta. Vastaajan mukaan kantaja olisi voinut nostaa kanteen kansallisessa tuomioistuimessa kansallisista täytäntöönpanopäätöksistä, joissa on

vahvistettu kyseiset polkumyyntitullit, ja saada täten tarvittaessa asian yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan perusteella.

- 30 Vastaaja toteaa lisäksi tästä aiheesta, että kantajan väite siitä, että kanteen kohteena olevalla päätöksellä otetaan itse asiassa käyttöön tietyn suuruiset ”yksilölliset” polkumyyntitullit, on virheellinen, koska asetuksen N:o 2423/88 16 artiklassa tarkoitettujen korvaushakemusten käsittelyn yhteydessä komissio ei voi missään tapauksessa vahvistaa polkumyyntitulleja.
- 31 Komissio korostaa yhteisön alueen teollisuudelle aiheutuneen vahingon osalta varmuuden vuoksi, että kukin maahantuoja vaikuttaa tietenkin osaltaan vahingon aiheuttamiseen yhteisön teollisuudelle polkumyyntitapauksessa siitä riippumatta, minkä laatuista ja tyyppisiä laitteita se tuo, koska se edistää muita polkumyyntitoimia. Näin on asianlaita, kun hyvin kallisarvoisia laitteita myydään polkumyyntihintaan, vaikka kyseisellä maahantuojalla on vain hyvin pieni markkinaosuus. Komissio esittää myös tiettyjä varauksia kantajan ilmoittamien myyntihintojen merkityksellisyydestä tämän asian kannalta.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa aluksi, että kanteen kohteena oleva päätös on tehty asetuksen N:o 2423/88 16 artiklan nojalla kantajan ja kahden muun maahantuojan edellä mainitun artiklan 2 kohdan mukaisesti esittämien korvaushakemusten johdosta. Tämän 16 artiklan otsikkona on ”Palautus” ja sen 1 kohdassa säädetään, että ”jos tuoja voi osoittaa, että kannettu tulli ylittää tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin [...], kun otetaan huomioon painotettujen keskiarvojen soveltaminen, ylimenevä osuus on korvattava ...”

- 33 Hakijana oleva maahantuojaja voi asetuksen N:o 2423/88 16 artiklan perusteella osoittaa kaikkien asiassa merkityksellisten tietojen pohjalta, että tosiasiallinen polkumyymintimarginaali sen tapauksessa on pienempi kuin se, jonka perusteella polkumyymintitullit on otettu käyttöön, kuten yhteisöjen tuomioistuim on edellä mainitussa asiassa *Continentale Produkten Gesellschaft* vastaan komissio antamansa tuomion 12 kohdassa todennut. Tämän säännöksen nojalla ei kuitenkaan voida riitauttaa tullien käyttöönotosta annetun asetuksen pätevyyttä eikä pyytää edeltäneissä tutkimuksissa todettujen yleisten tietojen uudelleentarkastelua.
- 34 Esillä olevassa asiassa kantaja ei kuitenkaan ole riitauttanut *Accuphasen* tuotteista tehtyä uutta polkumyymintimarginaalilaskelmaa, joka on tehty kanteen kohteena olevassa päätöksessä ja jonka perusteella komissio on alentanut sovellettavan polkumyymintitullin määrän 32 %:sta 16,9 %:iin. Kantaja on päinvastoin nimenomaisesti myöntänyt, että se "ei kiistä vastaajan polkumyynnin olemassaolosta ja merkittävyydestä tekemiä päätelmiä [...] Se pitää siis vastaajan laskemaa polkumyymintimarginaalin määrää oikeana" (ks. kannekirjelmän 3a kohta).
- 35 Tästä seuraa, että kantaja ei ole esittänyt mitään sellaista, mikä saattaisi kanteen kohteena olevan päätöksen laillisuuden kyseenalaiseksi siltä osin, kuin päätöksessä on osittain hyväksytty kantajan asetuksen N:o 2423/88 16 artiklan nojalla tekemät korvaushakemukset.
- 36 Asetuksen N:o 2423/88 16 artiklan tarkoituksen perusteella sellaisena, kuin yhteisöjen tuomioistuim on edellä mainitussa asiassa *Continentale Produkten Gesellschaft* vastaan komissio antamassaan tuomiossa tarkoituksen täsmentänyt, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim katsoo, että kantajalla ei ole oikeutta ottaa tässä yhteydessä esiin kysymystä, onko *Accuphasen* tuotteiden tuonti aiheuttanut tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettua vahinkoa, koska esillä oleva kanne kohdistuu päätökseen, jossa on annettu ratkaisu asetuksen N:o

2423/88 16 artiklan nojalla esitetyistä korvaushakemuksista. Tämä kysymys ei nimittäin koske millään lailla korvaushakemuksista tehdyn päätöksen laillisuutta, vaan koskee itse asetuksen N:o 112/90 laillisuutta.

- 37 Kantaja on väittänyt, että tämä komission päätöstä vastaan nostettu kanne olisi sille ainoa mahdollisuus saada selvitettyksi, ettei vahinkoa ole aiheutunut. Tähän ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että ensiksikin tällaisella väitteellä ei voida sivuuttaa asetuksen N:o 2423/88 16 artiklan tarkkaa sisältöä, jonka mukaan vain tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin tarkastelu on mahdollista, mutta ei uudelleentarkastelu yleisesti siitä, onko vahinkoa aiheutunut.
- 38 On syytä joka tapauksessa korostaa, ilman että on tarpeen tutkia, olisiko kantaja voinut nostaa asetuksen N:o 112/90 kumoamista koskevan kanteen EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla, että kantaja olisi voinut saada kysymyksen Accuphaselta peräisin olevasta tuonnista aiheutuneen vahingon puuttumisesta käsitellyksi riitauttamalla kansallisissa tuomioistuimissa laittomina asetuksen kansalliset täytäntöönpanomääräykset. Nämä tuomioistuimet olisivat voineet perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla saattaa ennakkoratkaisukysymyksen tämän asetuksen pätevyydestä yhteisöjen tuomioistuimen ratkaistavaksi (ks. em. asiassa *Continental-Produkten Gesellschaft v. komissio* annetun tuomion 10 kohta sekä yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot asioissa C-323/88, *Sermes*, 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-3027 ja C-16/90, *Nölle*, 22.10.1991, Kok. 1991, s. I-5163).
- 39 Kantaja on väittänyt, että mitään sellaista päätöstä ei voida tehdä, jolla puututtaisiin asetuksen N:o 2423/88 14 artiklan nojalla tehtyyn uudelleentarkastelumenettelyyn, ja että uudelleentarkastelumenettely ja kantajan esittämät korvaushakemukset ovat läheisesti ja suoraan sidoksissa toisiinsa. Näiden väitteiden johdosta on huomautettava, että asetuksen N:o 2423/88 14 artiklan 1 kohdassa todetaan selvästi, että asetuksia, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, voidaan tarvittaessa tarkastella uudelleen joko kokonaan tai osittain. Uudelleentarkastelu järjestetään joko jäsen-

valtion pyynnöstä tai komission aloitteesta. Uudelleentarkastelu järjestetään myös, jos osapuoli, jonka etua asia koskee, sitä pyytää ja esittää riittävän näytön olosuhteiden muuttumisesta niin, että uudelleentarkastelu on perusteltua, ja jos vähintään vuosi on kulunut siitä, kun tutkimus on saatettu päätökseen.

40 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 2423/88 14 artiklassa tarkoitettu uudelleentarkastelumenettely ja asetuksen N:o 2423/88 16 artiklassa tarkoitettu korvausmenettely ovat kaksi eri menettelyä, joiden tavoitteet ovat erilaiset. Vaikka nämä kaksi menettelyä voivat liittyä toisiinsa (ks. polkumyöntitullien palautuksesta 22.10.1986 julkaistu komission ilmoitus, EYVL C 266, s. 2, 5 kohta), kantaja ei voi riitauttaa komission 14 artiklan nojalla aloitetussa uudelleentarkastelumenettelyssä tekemiä toimia tai laiminlyöntejä nostamalla kanteen 16 artiklan mukaisen korvaushakemusten käsittelyn yhteydessä tehdystä päätöksestä.

41 Lisäksi polkumyöntitoimenpiteiden osittaisen uudelleentarkastelun aloittamisesta 4.7.1991 julkaistusta komission ilmoituksesta (ks. edellä 5 kohta) käy ilmi, että kantaja oli perustanut uudelleentarkastelupyynnönsä toisaalta siihen, että Accuphasen polkumyöntimarginaali oli huomattavasti alle 32 % suuruisen polkumyöntitullin, joka sen tuotteiden tuonnille oli asetettu, ja toisaalta siihen, että Accuphasen tuotteet eivät olleet samankaltaisia kuin yhteisössä valmistetut. Jutun asiakirjoista ei kuitenkaan ilmene, että kantajan uudelleentarkastelupyyntö tai itse uudelleentarkastelu olisi koskenut suoraan sitä, oliko kantajan tuonti aiheuttanut tai aiheuttiko se vahinkoa.

42 Jos oletetaan, että kantaja olisi siis asetuksen N:o 2423/88 14 artiklan nojalla komissiolle esittämässään uudelleentarkastelupyynnössä vedonnut siihen, ettei yhteisön teollisuudelle ollut aiheutunut vahinkoa, ja jos komissio olisi kieltäytynyt tutkimasta tätä seikkaa, kantaja olisi voinut, jos se olisi katsonut siihen olevan aiheutta, riitauttaa perustamissopimuksessa tätä varten säädettyjä oikeusteitä käyttäen komission päätöksen siitä, ettei komissio ole suorittanut uudelleentarkastelua tästä seikasta.

- 43 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo lisäksi, että edellä mainitussa asiassa Continentale Produkten Gesellschaft vastaan komissio annetun tuomion 11 kohdasta, jossa todetaan, että ”ne, joiden etua asia koskee, voivat riitauttaa [uudelleentarkastelumenettelyn] tulokset oikeusteitse ...”, johtuu välttämättä, vaikkakaan sitä ei nimenomaisesti ole mainittu, että kun komissio on aloittanut asetuksen N:o 2423/88 14 artiklan mukaisen uudelleentarkastelumenettelyn, kaikilla, joiden etua asia koskee, on oikeus vaatia, että komissio tekee päätöksen tästä seikasta. Jutun asiakirjoista ei kuitenkaan käy ilmi, että kantaja olisi esittänyt tällaisia vaatimuksia komissiolle.
- 44 Lopuksi on todettava, että kantajan väite siitä, että kanteen kohteena olevalla päätöksellä olisi asetettu tosiasiallisesti 15,1 %:n suuruinen polkumyyntitulli, ilman että asetuksen N:o 2423/88 12 artiklassa tarkoitettua lopullista päätöstä on tehty, on perusteeton. Jäljelle jääneen 15,1 % suuruisen polkumyyntitullin oikeudellinen perusta on asetus N:o 112/90, koska kanteen kohteena olevalla päätöksellä on vain osittain hyväksytty kantajan esittämä korvaushakemus.
- 45 Edellä esitetyn perusteella kanne on hylättävä, eikä siis ole tarpeen lausua sen tutkittavaksi ottamisesta.

Oikeudenkäyntikulut

- 46 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimuksen mukaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Biancarelli

Briët

Bellamy

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä kesäkuuta 1995.

Kirjaaja

Kolmannen jaoston puheenjohtaja

H. Jung

J. Biancarelli